

Forslaget er begrundet med, at forhandlingerne med udlejerorganisationerne om en frivillig aftale om anvistning til private udlejningsejendomme er brudt sammen.

Det er rigtig, at der sidste år har været afholdt møder med Kommunernes Landsforening og med udlejerorganisationerne for at få den gældende ordning til at fungere efter hensigten. Møderne var et af de mange initiativer, som regeringen fremlagde i sin handlingsplan »Bedre integration« i februar 2000.

Det er også rigtig, at disse drøftelser hidtil ikke har givet noget resultat, men jeg har ikke opgivet den mulighed. Det er min holdning, at det bedste resultat opnås, hvis der indgås en frivillig aftale i stedet for at tvinge et krav om anvistningsret igennem. Tvang skaber ofte modvilje.

Der skal helst i de enkelte ejendomme være en forståelse for, at der også skal være plads til dem, der har behov for at få anvist en bolig, både hos udlejer og hos lejere, hvad enten behovet skyldes sociale forhold eller manglende mulighed for at skaffe boliger til flygtninge eller indvandrere, for ellers får vi ikke vendt udviklingen i de belastede områder.

Men jeg fornemmer, at der hos de private udlejere er ved at komme en erkendelse af, at de også bør yde et bidrag til løsning af det her samfundsproblem. Det er derfor min hensigt at genoptage møderne med de private udlejere, for at vi kan få konstateret, om den fornemmelse er rigtig.

Jeg mener på den baggrund, det er for tidligt med et lovinitiativ. Lad os nu først se, om det ikke er muligt at opnå et tilfredsstillende resultat ved nye forhandlinger.

Men der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi i regeringen lægger meget vægt på, at de private udlejere også skal yde et bidrag til løsningen af de boligsociale problemer. Hvis det derfor viser sig, at det ikke er muligt at opnå et tilfredsstillende resultat ved de nye forhandlinger, vil jeg nærmere overveje, hvilke initiativer der så er behov for.

Men regeringen kan ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det glæder mig, at boligministeren vil gøre noget ved det og stadig væk har forhåbningerne i behold. Nogle af os andre har måske ikke så sto-

re forhåbninger, men jeg håber da, at det kan lykkes.

Men jeg vil godt høre, hvor lang tid by- og boligministeren agter at vente. Nu har vi faktisk ventet ret lang tid på, at der skete noget. Vi har haft forhåbninger i meget lang tid, og nu skal vi i gang med en ny runde forhandlinger. Hvor lang tid skal vi vente, og hvor lang tids frist giver boligministeren til sådan en ny runde?

By- og boligministeren (Lotte Bundsgaard):

Jeg tror ikke, det vil være gavnligt for forhandlingerne her at stå her og sige en bestemt frist. Men jeg vil godt have, at det skal gå hurtigt. Jeg vil hurtigt tage initiativ til de her forhandlinger, for jeg har det ligesom SF's ordfører sådan, at der skal ske noget på det her område.

Så en frist vil jeg ikke komme med i dag, men jeg vil love Folketinget, at jeg hurtigt vil tage initiativ til nye forhandlinger.

Lissa Mathiasen (S):

Forslaget her fra Enhedslisten, som netop lægger op til, at også den private sektor skal medvirke til at løse boligsociale formål, er der ingen der skal være i tvivl om at vi deler helt og fuldt i Socialdemokratiet. Skal det lykkes os at finde en bedre løsning på de boligsociale problemer, så må man også forstå, også fra den sektor, at så må vi alle sammen være parat til at påtage os et ansvar. Og det gælder altså også den private udlejningsmasse.

Men som jeg også har forstået på boligministerens tale, mener man, at der er grundlag for at genoptage forhandlingerne. Og så vil jeg godt sige, at det vil vi også godt acceptere fra Socialdemokratiets side. Det er i orden. Men jeg vil godt understrege – og det er måske mest af alt en hilsen også til vores private udlejere – at går man ind og accepterer at genoptage forhandlingerne fra deres side, så er vores forventning i Socialdemokratiet, at så forpligter det. Det forpligter på den måde, at så forventer vi også, hvis de siger ja til at genoptage forhandlingerne, at de så også er indstillet på, at vi kommer til at se resultater.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at vi er utålmodige. Jeg mener, at tiden er knap. Jeg synes ikke, at det er acceptabelt, hvis vi tænker tilbage på, at det her ikke kun er en fortsættelse af en debat, vi havde her i foråret, men at det jo er en debat, vi har haft igennem en længerevarende periode. Vi forventer, at man også fra den sektors side er parat til at vise, at de har et so-